

ÓLI
JACOBSEN
olij@sosialurin.fo

Sambandið teirra millum er, at Ása var dóttir Amaliu og Nikláa, at Tom, Nikláí og Agnas vóru systkin og Jógvan, Anna og Dánjal vóru systkin.

Hesi seinastu vóru ættað av Dul á Strondum, og tí var tað, at synirnir hjá Jógvani og Agnas fingu sær á Dul til eftirnavn.

Tað undrar eitt sindur, at tann fyrsti í grøvini hjá Onnu og Tom er Dánjal, sum er deyður knappliga 19 ára gamal í 1906. Tá ið Anna doyri í 1935 verður hon grivin í somu grøv, og tá ið Tom doyri í 1951 verður hann náttúrliga jarðaður undir liðini á konuni.

Jógvan misti beiggjan fyri borð

Tað er ikki eydnast at fáa nakað serligt at vita um Dánjal. Tað sum ættin hevur greitt frá er, at hann fer til skips saman við Jógvan beiggja sínum sum skipara. Dánjal slær út, men tað eydnast at fáa hann umborð aftur. Hann er kortini so illa fyri, at hann fær lungnabruna. Tað er einki sum eitur pensilin tá í tíðini, og hann doyri.

Spurningurin kann so vera, hví hann er grivin í Havn, tá ið hann er av Strondum. Jógvan og Agnas búðu tá eisini inn á Strondum.

Frágreiðingin kann vera tann, at Dánjal er deyður í Havn. Í 1906 var eingin ruta inn á Strendur, og tað hevur verið sínar sakir at flyta eina kistu við báti inn á Strendur. Tí hevur tað verið lættast at jarða dreingin í Havn.

Tað eru fleiri, sum vórðu uppkallaðir eftir Dánjal. Ein er Dánjal á Dul í Havn, kendur sum lærari á sjómansskúlanum. Hann varð føddur sama ár sum pápa-beiggin doyði.

Fóru til Suðuroyar og vórðu uppkallaðar

Tey á Dul vóru annars átta systkin. Foreldrini vóru Jógvan Jensen og Súsanna Kristina á Strondum.

Tvær systlar vóru giftar til Suðuroyar. Onnur var

Kend mynd av Tom og Nikláa

Anna hjá Tom fór í grøvina hjá beiggja sínum 30 ár aftaná

Hesa ferð er okkara frásøgn um triggjar gravir, sum hava eitt slíkt samband, at tað ber ikki til at viðgera tær hvør sær. Hesar gravir eru hjá: Dánjal Jensen, Onnu og Tom Nicolajsen, Agnas og Jógvan Jensen Ása, Amaliu og Nikláa Skála

Malena, sum var gift við Zacharias Bech. Tey fingu sjei børn.

Hin var Jóhanna, sum

giftist við Jacob Bech, og fingu tey eisini sjei børn.

At vera giftur til Suðuroyar var sera langt tá í

tíðini. Tað var kanska ikki sum at vera deyður, men tá ið Agnas og Jógvan fingu sína fyrstu dóttir, varð hon kallað Jóhanna Malena (seinni Sundstein) eftir systrunum, sum vóru so langt av landi skotnar!

Hini systkini á Dul á Strondum vóru Jens Kristjan, giftur við Ingu, Daniella og Sofus Kristian, giftur við Louisu.

Forfedrarnir í Havn

Pápi Agnas, Tom og Nikláa var Conrad Nicolajsen (1842-1916), sum var eitt tað fyrsta postboð í Føroyum. Rutan gekk úr Havn og heilt norður til Viðar-eiðis. Kona hansara var Sigga Karolina Reinert f. 1839 í Kaldbak. Tey búðu fyrst í Klausstovu úti á Reyni. Men so bygdu tey í tí, sum nú eitur Grím Kam-bansgøta 16. Hetta varð tá kallað Úti í Bø, langt av landi skotið, og verður enn kallað Konradsbrekka.

Tey bæði fingu umframt tey nevndu trý børnini, eisini Mariu, sum verður umrødd seinni. Hon doyði í 1960 og er grivin í nýggja kirkjugarði.

Jógvan (1876-1923) og Agnas (1881-1945)

Jógvan og Agnas giftust jólaaftan 1905 og búði fyrstu árin á Strondum, men fluttu til Havnar í 1908.

Jógvan sigldi, men hann doyði bert 47 ára gamal, tá ið yngsta barnið var árs-gamalt. Agnas tók lærara-prógvi í 1899 bert 18 ára gomul, men hon kom tó ikki at arbeiða nógv í hesum yrki. Hon gjørdist eisini sjúk av tuberkul, og børnini máttu fara aðra staðni at vera eina tíð.

Tey bæði fingu børnini: Dánjal, Signhild, Jóhanna Malena, Jógvan, Jákup, Páll, Grímur, Bjørga og Maria

Av hesum livir bert Mia, sum er 85 ára gomul.

Anna (1881-1936) og Tom (1877-1950)

Tey fingu børnini Sigfried, Hjördis, Sanna, Konrad, Hjalti og Bjarki

Nikláí (1872-1952) og Amalia (1882-1938)

Tey fingu børnini Óla Kristian, Arngrim, Tóru, Nannu og Sjúrdur

Tom og Nikláí

Tað ber illa til at nevna annan av hesum uttana at nevna teir báðar. Teir vóru kendir sum fergumenn í Havn ta tíðina, tá ið ferðamannaskip ikki kundu leggja at, og ferðafólkið mátti forast í land við báti.

Ein av teimum, sum kendi teir báðar er tann 91 ára gamli Jógvan Gerðalið í Klaksvík. Hann hevur greitt eitt sindur frá tí, sum hann minnst frá teimum:

Nógvar søgur eru um »Fergutóm«. Ein er, tá ið hann einaferð legði at ferðamannaskipinum Dronning Alexandrine. Ofta lá fráløp út gjøgnum síðuna á skipinum. Vindur kundi so físa og gera fortred, sum tað gjørdi hendan dagin. Tom bað dekkdrongin umborð rópa stýrimannin út á lúnninigina.

»Dav Tom, hvad nu Tom?« Tom svarar: »Hvorfor kan Dronningen dog aldrig holde vandet?« Og so risti stýrmaðurin við høvðinum: »Nei Tom, nei Tom!«

Tom var tiltikin sum aktionarius ella uppboðshaldari. Tá í tíðina vóru nógvir, ið fóru fallit. Hesar uppboðssølar minnst eg væl sjálvur og hetta vóru

Tom og Anna sum brúðarpar